

vynesením onoho rozsudku. O přestupku podle § 324 tr. z., jímž byl obžalovaný napadeným rozsudkem rovněž uznán vinným, nelze to arci s určitostí říci, poněvadž rozsudek v té příčině obsahuje jen výrok, že tento čin byl spáchán v květnu 1937. Leč ať byl tento přestupek spáchán rovněž před vynesením rozsudku pod e) uvedeného nebo po něm, je podle toho, co předesláno, použití § 265 tr. ř. ohledně tohoto rozsudku každým způsobem ospravedlněno. Jen v tomto směru byl tedy nalézací soud podle velícího předpisu § 265 tr. ř. povinen vzít na ono předchozí odsouzení přiměřený zřetel při výměře trestu. Poněvadž soud tak neučinil, zatížil rozsudek zmatkem vykročení z moci trestní podle § 281, č. 11 tr. ř., pokud jde o předchozí odsouzení uvedené pod e). Na věci nic nemění skutečnost, že součtem trestů v úvahu zde přicházejících není ještě překročen nejvyšší trest v zákoně určený na skutek přísněji trestný (zde horní mez sazby podle § 178 tr. zák. těžkého žaláře od šesti měsíců do pěti let), ježto okolnost toho druhu měla by význam jen pro možný zmatek vykročení z mezí zákonné sazby trestní a nikoli pro uplatňovanou zmatečnost vykročení z moci trestní.

Bylo proto zmateční stížnost zamítnouti, pokud se domáhá použití § 265 tr. ř. vzhledem na předchozí rozsudky nahoře pod a)—d) uvedené. Vyhověti bylo jí jen pokud, pokud směřuje proti tomu, že nalézací soud nepoužil ustanovení § 265 tr. ř. vzhledem k předchozímu rozsudku uvedenému pod e). S tohoto hlediska bylo rozsudek zrušiti jako zmatečný, a to ve smyslu § 289 tr. ř. jen ve výroku o délce trestu a tuto nově vyměřiti za přiměřeného zřetele nejen na souběh zločinu s přestupkem (§ 35 tr. z.), nýbrž též ve smyslu § 265 tr. ř. na předcházející a nahoře pod e) uvedené odsouzení.

Čís. 6004.

Žiadosť o navrátenie v predošlý stav pre zameškanie roku ustanoveného k odvolaciemu hlavnému pojednávaniu pred vrchným súdom je zákonom vylúčená (§ 463, odst. 2 tr. p.).

Zákon nepredpisuje v odvolacom pokračovaní, aby náhradný súkromný žalobca bol uvedený o tom, že verejný žalobca vzal odvolanie späť.

(Rozh. zo dňa 20. októbra 1937, Zm III 514/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin podľa § 215 tr. z. odmietol žiadosť náhradného súkromného žalobcu o navrátenie v predošlý stav.

D ô v o d y:

Náhradný súkromný žalobca M. domáha sa žiadosťou o navrátenie v predošlý stav toho, aby pokračovanie, nasledujúce po podaní prevedenia odvolania náhradného súkr. žalobcu a prevedené bez jeho upo-

vedomenia a jeho vedomosti, bolo zrušené, aby náhradný súkromný žalobca bol upovedomený o tom, čo sa stalo po 14. marci 1937, t. j. po podaní prevedenia jeho odvolania, a aby bolo nariadené nové odvolacie hlavné pojednávanie.

Žiadosť o navrátenie v predošlý stav podľa svojho odôvodnenia a návrhu poukazuje tedy na zameškanie odvolacieho hlavného pojednávania pred vrchným súdom ako na predpoklad navrátenia v predošlý stav.

Podľa § 463, odst. 2 tr. p. navrátenie v predošlý stav pre zameškanie roku ustanoveného k odvolaciemu hlavnému pojednávaniu pred vrchným súdom nie je prípustné. Z tohoto dôvodu uplatnená žiadosť náhradného súkr. žalobcu o navrátenie v predošlý stav je tedy zákonom vylúčená a bola preto odmietnutá.

Podotýka sa, že náhradný súkromný žalobca včas ohlásil a previedol odvolanie zrejme na ten prípad, že by ohlásený opravný prostriedok štátneho zástupcu pozdejšie bol vzatý späť. Neprávom žiadateľ vytýka odvolaciemu súdu, že nebol upovedomený o späťvzatí odvolania verejným žalobcom, lebo také upovedomenie v odvolacom pokračovaní zákonom nepredpisuje. O roku odvolacieho hlavného pojednávania bol žiadateľ uvedený v smysle § 409 tr. p. vyvesením týždenného soznamu vecí a nariadením odoslania doporučeného dopisu.

Čís. 6005.

Ustanovení § 343 tr. zák., pokud se týče vinníka, který je ve službě okradeného, nebo který bere od něho plat, má na mysli jen poměr trvalejšího rázu; není v takovém poměru k zaměstnavateli výpomocný dělník, přijímaný do práce jen příležitostně, za denní mzdu, a nemající nárok na výpovědní lhůtu v případě propuštění z práce.

(Rozh. ze dne 20. října 1937, Zm IV 193/37.)

Obžalovaný A. se vloupal do uzamčenej komory poškozeného M. a odcizil z ní obilí v ceně 170 Kč. V době krádeže byl obžalovaný zaměstnaný u poškozeného jako nádeník za denní mzdu, vyplácanou koncem týdne; do práce — k obsluze traktoru — byl prijímaný jen příležitostně, když právě bylo potřebí pracovat s traktorem. Soud prvního st. l. vycházející z názoru, že i výše naznačený poměr obžalovaného k poškozenému spadá pod ustanovení § 343 tr. zák., zprostil podle § 326, čís. 4 tr. ř. obžalovaného obžaloby pro zločin krádeže podle §§ 333, 336, čís. 3 tr. zák., neboť poškozený M. nepodal návrh na potrestání obžalovaného. Odvolací soud naproti tomu vyslovil, že poměr mezi obžalovaným a poškozeným byl toliko smlouvou o dílo a že naň nelze vztahovati předpis § 343 tr. zák.; uznal proto obžalovaného vinným podle obžaloby.

Nejvyšší soud zamítl zmatečnou stížnost obžalovaného.